

[Indenrigsministeren.]

at de vil kunne forhøjes med op til 50 pCt., og hertil kommer endelig, at de paagældende Indkomster endvidere vil blive beskattet stærkt efter den nye fælleskommunale Skat. Man maa se disse Forhold her i deres Sammenhæng.

Jeg gør endnu kun opmærksom paa, at jeg ved ikke, hvorvidt de Beregninger, der er opstillet som Bemærkninger til Ændringsforslaget, er Beregninger, der er taget ud af faktisk foreliggende Forhold. Det er de maaske, men saa maa jeg erkende, at den paagældende Kommune ud fra min Anskuelse ikke har benyttet sine Rettigheder med Hensyn til Tillæg og Fradrag rigtigt. Forholdet er jo det, at Kommunerne i en ganske anden Grad, end det efter de paagældende foretagne Beregninger her har fundet Sted, er i Stand til at lempe Beskatningen af de smaa Pensions- og Rentierindkomster, der her er Tale om. (*Jens Thomsen*: De er nedsat med 70 pCt.). I hvert Tilfælde ikke dem, jeg har gennemregnet, ærede Medlem.

Jeg skal hermed igen anbefale at stemme for de af mig og Flertallet stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kjær, mente, vi skulde lade disse Problemer ligge, men jeg kan ikke erkende, at der er saa store Problemer i disse Ændringsforslag. Det ærede Medlems Udtalelse fremkom under Omtalen af Ændringsforslaget om, at Indtægter af Pension og af Aftægt skulde henføres til en lavere Sats. Det ærede Medlem beklagede sig ogsaa over, at der ikke var gjort Indrømmelser over for Oppositionspartierne. Det er jo ikke rigtigt, for under disse Forhandlinger blev der fra Socialdemokratiets Side nævnt Spørgsmaalet om Pension, og det var netop Venstre, der ledte Tanken hen paa Aftægt, hvorefter Udvalgets Flertal indrømmede, at der var noget om, at en hel Del af disse Aftægtsydelse mange Gange var af saa tvivlsom Art, at det var rimeligt ogsaa at lade dem komme ind under en lempeligere Beskatning. Jeg vil derfor mene, at vi netop paa dette Omraade har gjort Indrømmelser, hvad man altsaa ikke synes at være fornøjet med.

Hvad angaar Børnefradraget, har vi fra vor Side sat ind paa at faa Adgang til et større Børnefradrag, men det vakte ogsaa Betænkeligheder, i særlig Grad hos Venstre. Vi mente, at det var en Indrømmelse til

Venstre, naar vi stillede Forslag om, at Adgang til højere Børnefradrag begrænsedes til Kommuner med større bymæssig Bebyggelse. Dette synes ikke at tilfredsstille, idet den ærede Ordfører udtalte noget om, at saaledes som det nu var foreslaaet fra Flertallets Side, kunde man lige saa godt lade denne Bestemmelse gælde for samtlige Landets Kommuner. Det havde vi altsaa ikke haft noget imod, men Venstre har i sit Ændringsforslag indsat en Bestemmelse om, at for at naa til 300 Kroners Fradrag skal man have Indenrigsministerens Samtykke, men vi syntes, det var at vise Kommunerne og Ligningsmyndighederne Mistillid, og at det for at forhøje Fradraget fra 200 til 300 Kr. ikke skulde være nødvendigt at sætte et saa stort Apparat i Gang, medens vi kunde gaa ind paa en saadan Fremgangsmaade, naar der var Tale om et større Børnefradrag. Her er altsaa ogsaa Tale om en Indrømmelse fra vor Side.

Erhvervsbeskatningsspørgsmaalet skal jeg efter den højtærede Indenrigsministers Redegørelse ikke komme nærmere ind paa. Det er til dette Afsnit, de største Ændringer er foreslaaet, og disse har man, som Indenrigsministeren meget rigtigt siger, forhandlet sig til Rette om i de kommunale Organisationer, som beskæftiger sig med disse Forhold. Naar Landkommuner og Kommuner med bymæssig Bebyggelse har stillet sig saaledes, som de har, er det, fordi man ikke kan komme uden om, at det for Købstædernes Vedkommende — man kan ogsaa godt tage København med — i mange Tilfælde er saaledes, at Erhvervsudøvere, som har store Virksomheder og store Indtægter, flytter fra den Kommune, hvori deres Virksomhed ligger, og som maaske paaføres store Udgifter netop gennem den, ud til andre Kommuner, hvor Skatten er lav, til disse Skattelykommuner, som man populært kalder dem. Der fremkommer herved et Misforhold, som man maa søge at rette paa. Der er endvidere noget, som Opholdskommunerne altid har følt sig meget generet af. Der tales om, at der her er et Slags Stavnsbaand, hvad den højtærede Indenrigsminister ogsaa bemærkede; gennem dette Forhold, som har eksisteret i mange Aar, er de selvstændige erhvervsdrivende blevet i høj Grad mishandlet. Kommuner med bymæssig Bebyggelse har i deres Egenskab af Opholdskommuner i høj Grad følt Genen heraf, og man har hørt mange Beklagelser over dette Forhold.